

ODZNACZENIE GEOLOGA NAFTOWEGO

Z okazji Dnia Górnikarstwa Rada Państwa nadała prof. dr Stanisławowi Wdowiarzowi krzyż kawalerski orderu odrodzenia Polski. (a).

NAGRODY NAUKOWE CUG ZA PRACE GEOLOGICZNE

Nagrody naukowe Centralnego Urzędu Geologii za wyniki badań geologicznych przeprowadzonych w końcu roku 1953 i w roku 1954 otrzymali następujący pracownicy Instytutu Geologicznego: mgr Areń Borys, mgr inż. Burek Jerzy, doc. dr Burtan Jadwiga, Ciuk Edward, mgr inż. Cieśla Eugeniusz, mgr Cieśla Edward, prof. mgr inż. Doktorowicz-Hrebniński Stanisław, mgr Dąbrowski Adam, mgr inż. Dziubek Mariusz, inż. Fortunat Wincenty, mgr Guć Stefan, mgr inż. Hrebnińska-Rejman Julia, mgr Kruszewski Zdzisław, inż. Kostecki Jan, mgr Kubica Bolesław, mgr Koziół Stefan, prof. dr Książkiewicz Marian, mgr Kaczowska Zofia, mgr Karaczun Konstanty, mgr Koszarski Leszek, mgr inż. Kozydra Zbigniew, mgr Lazarek Maria, mgr Malinowski Jan, mgr Nowak Jadwiga, mgr inż. Ołęcki Witold, mgr inż. Osika Roman, prof. dr Pożaryski Władysław, mgr Pacowski Ryszard, prof. dr Pawłowski Stanisław, prof. dr Rühle Edward, doc. dr Siedlecki Stanisław, prof. dr Sokołowski Stanisław, mgr Ślaczka Andrzej, mgr Tyska Maria, mgr Turek Stanisław, mgr Uberna Janusz, mgr inż. Wutzen Eugeniusz, mgr Wróblecki Jerzy, Wesołowski Stanisław, mgr Znosko Jerzy, mgr Żytko Władysław. (A).

Z X PLENARNEGO POSIEDZENIA CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ DLA PRACOWNIKÓW NAUKI

Uchwałami X plenarnego posiedzenia Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 20.12.1954 przyznano tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego dr inż. Mieczysławowi Budkiewiczowi oraz tytuły docenta: dr Jadwidze

Bobrowskiej, dr Irenie Bóbr-Modrakowej, dr Adamowi Chętnikowi oraz dr Zofii Zalewskiej. (a)

Z DZIAŁALNOŚCI KOMISJI WERYFIKACYJNO- EGZAMINACYJNEJ

W dniu 13 grudnia 1954 r. Komisja Weryfikacyjno-Egzaminacyjna na Stopień Inżyniera w Zakresie Geologii, działająca przy Wydziale Geologiczno-poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, przyznała tytuł inżyniera geologa z zakresu geologii i poszukiwania złóż rud ob. Alfonsowi Turowskiemu.

(Z. D.)

DZIAŁALNOŚĆ ODCZYTOWA WROCŁAWSKIEGO ODDZIAŁU PTG

Na posiedzeniach naukowych PTG. we Wrocławiu w 1954 r. zostały wygłoszone następujące referaty:

14 I — A. Kleczkowski: Osuwiska i zagadnienie ich klasyfikacji.

18 II — J. Zwierzycy: Nowsze poglądy na paleogeografię i tektonikę Archipelagu Malajskiego.

21 III — A. Oberc: Nowsze poglądy na budowę geologiczną okolic Krzeszowic.

8 IV — T. Wojno: Paul Niggli mineralog szwajcarski — człowiek i dzieło.

22 IV — M. Szmytówna: Chemia wód mineralnych.

22 IV — J. Potocki: Służba geologii w zdrojownictwie.

23 IV — M. Kostyniuk: Stratygraficzna wartość mikroskopowych szczątków roślinnych.

13 V — J. Gierwielaniec: Budowa geologiczna okolic Kudowy Zdroju.

13 V — S. Radwański: Budowa geologiczna wschodniej części Gór Stołowych i obniżenia Dusznik.

20 V — J. Milewicz: Budowa geologiczna okolic Zebrzydowy.

27 V — T. Bocheński: Powstanie pokładów karbońskiego węgla w świetle nowych faktów.

14 X — M. Turnau-Morawska: Postępy nauki radzieckiej w dziedzinie petrografii.

28 X — S. Macko: Dolnomiocenńska flora pyłkowa z doliny Kłodnicy koło Gliwic na Górnym Śląsku.

11 XI — St. Krajewski: Maurice Lugeon — wielki szwajcarski tektonik.

13 XI — J. Zwierzycy: Występowanie cyny w przyrodzie.

2 XII — Z. Ryzewicz: Periodyczność w ewolucji kregowców.

9 XII — H. Świdziński: Geologia i wody mineralne Krynicy.

16 XII — A. Trembecki: Postępy w dziedzinie obliczania zasobów surowców mineralnych.

Również w ramach akcji odczytowej Wrocławskiego Oddziału PTG odbył się w 1954 r. cykl popularnonaukowych pokazów geologiczno-mineralogicznych.

J. Zwierzycy: Wulkany i zjawiska wulkaniczne.

J. Oberc: Jak powstaje mapa geologiczna.

B. Beres: Świat kryształów.

A. Majerowicz: Minerale i ich własności.

E. Głowacki: Skąły i ich własności.

H. Dziedzic: Skąły Polski.

M. Różycki: Życie w epokach mińnych.

WŁOCHY

DZIEWIĄTE ZEBRANIE MIĘDZYNARODOWEJ UNII GEODEZYJNO-GEOFIZYCZNEJ

W dniach od 14. do 25 września 1954 r. odbywało się w Rzymie zebranie Międzynarodowej Unii Geodezyjno-Geofizycznej, do której należy Polska, Czechosłowacja i 43 inne państwa z całego świata.

Ze strony polskiej wzięli udział delegaci PAN: prof. Odlanicki Poczo-but, doc. dr Leśniok, doc. Koebecke i dr Winiewicz.

Jednocześnie obradowało osiem asocjacji: geodezji, sejmologii i fizyki wnętrza Ziemi, meteorologii, magnetyzmu ziemskiego i elektryczności, oceanografii, wulkanologii i hydrologii.

Na zebranie zgłoszono 1500 referatów, z których wygłoszono ponad 700.

W zebraniu wzięła udział — zaproszona w charakterze gości — delegacja radziecka złożona z 7 członków. Radzieccy uczeni przedstawili 9 oryginalnych komunikatów naukowych, które wywołały duże zainteresowa-

nie. Tytuły radzieckich referatów były następujące:

W. W. Bieiousow: Budowa wnętrza Ziemi w świetle danych geotektonicznych.

G. A. Gamburcew: O niektórych nowych metodach poszukiwań sejsmicznych.

N. W. Zwoliński: Powierzchniowe fale sejsmiczne w półprzestrzeni elastycznej i w warstwie płynnej elastycznej.

A. G. Kałasznikow: O geomagnetycznych obserwacjach za pomocą fluksmetra.

W. S. Keilos-Borok: Metodyka i rezultaty badań mechanizmu trzęsień Ziemi.

D. P. Kirnos, D. A. Charin: Podstawowa aparatura dla obserwatoriów sejsmologicznych w ZSRR.

M. S. Mołodienski, N. N. Pariiski: Wahania sprężystości i nierównomierność obrotu Ziemi w związku z jej budową.

E. F. Sawarieński: Rozwój służby sejsmicznej i analiza sejsmologicznych obserwacji w ZSRR.

W. I. Włodawiec: Niektóre wyniki wulkanologicznych badań w ZSRR. W asocjacji sejsmologii dużo uwagi poświęcono zagadnieniom klasycznej geofizyki wnętrza i wieku Ziemi. Wiek Ziemi oceniony jest ostatnio, według izotopów ołowiu, na 3,6—4,6 miliardów lat.

W czasie trwania obrad zorganizowana była wystawa nowoczesnego sprzętu geofizycznego i geodezyjnego.

Na zebraniu postanowiono zorganizować w okresie 1957—58 tak zwany

Rok Geofizyczny, o szerokim programie badań, w którym również Związek Radziecki zadeklarował swój udział. W 1955 r. komitety narodowe poszczególnych krajów ustaliły swój udział w programie badań Roku Geofizycznego.

Następne zebranie Międzynarodowej Unii Geodezyjno - Geofizycznej (UGGI) odbędzie się w 1957 r. w Argentynie.

Stanisław Pawłowski

SOLE POTASOWE NA SYCYLI

Wiercenia poszukiwawcze za ropą naftową doprowadziły do odkrycia na Sycylii złóż soli potasowych.

Blizszych szczegółów brak, wiadomo tylko, że warunki eksploatacji nie będą zbyt trudne. (xt)

USA

MANGAN

Ameryka konsumuje rocznie do produkcji stali około 1,5 miliona ton rud manganu o średniej zawartości 48% Mn. Norma zużycia manganu na 1 tonę stali wynosi około 6 kg.

Ponadto inne przemysły, jak przemysł baterijek elektrycznych, używają od 80 do 100 tys. ton rud manganu.

Okolo 90% manganu konsumowanego w USA importuje się z Indii, Afryki, Południ. Ameryki i ZSRR.

Złóża manganu w USA są na ogół

ubogie, z średnią zawartością 5—20 procent Mn.

Obecnie opracowuje się proces wzbogacania tych rud i uzyskuje się w skali półtechnicznej (około 0,5 tony na godzinę) koncentrat o zawartości 60% Mn. Wzbogacanie odbywa się na drodze mokrej przez ługowanie za pomocą kwasu azotowego.

Jako produkty uboczne otrzymuje się azotan wapnia (nawozową saletrę wapniową) i żelazo. (xt)

MEKSYK

EKSPORT SUROWCÓW

Poniżej podajemy kilka bardzo charakterystycznych cyfr produkcji i eksportu surowców mineralnych i metali w Meksyku w 1953 r.

	Produkcja w tonach	Eksport w tonach
Ołów	221.546	208.280
Cynk	226.539	221.528
Miedź	60.146	38.173
Mangan	75.738	75.719
Żelazo	331.176	108.413
Wolfram	409	409
Grafit	30.331	30.330
Fluoryt	166.000	157.090

WENEZUELA

SIARKA

Bogate złóża siarki występujące na głębokości około 6 m będą wkrótce eksploatowane w Wenezueli. Średnia zawartość w urobku wynosi około 40%. Produkcja w roku 1955 osiągnie około 100 tys. ton siarki. (xt)